

ikke kan blive enig om, hvad man ønsker at bruge fra handlingsplanen, som blev fremlagt allerede i marts 1995.

Fra konservativ side mener vi, at nu er tiden inde til handling. Den organiserede kriminalitet og rockerkriminaliteten er i fremmarch. I vor teknologiske tid bliver verden mindre og mindre. Samtidig får vi også nittegevinsterne såsom organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet ind i vor dagligdag.

Retsplejeloven og straffeloven er skrevet sammen i en tid, hvor samfundet ikke havde de problemer at tackle, som vi har fået på nuværende tidspunkt. Folketinget må nu give politiet det efterforskningsværktøj, som der bl.a. i handlingsplanen peges på. Enhver, der kender dette efterforskningsområde, må erkende, at det nuværende regelsæt ikke rækker, hvis vi vil sikre, at de mest hensynsløse kriminelle kan pågribes og stilles til regnskab for deres handlinger.

Det er jo det, det i bund og grund drejer sig om: at disse kriminelle elementer stilles til regnskab for deres egne handlinger.

Med risiko for at blive kaldt miljøskadet kan det egentlig undre en politimand gennem 20 år, at man ikke snart også i dette hus kan få øjnene op for, hvad der sker omkring os.

Handlingsplanen nævner en del gode værktøjer til vidnebeskyttelse, og hvorfor nu det? Fordi vidnerne flygter fra vore retssale, så snart der er tale om organiseret kriminalitet eller rockerkriminalitet, og hvis de ikke udebliver, så lider de af akut hukommelsestab, og det er der selvfølgelig en årsag til: Vold og trusler om vold samt kontant afregning fra det kriminelle miljøside er en kendsgerning.

Hvis der overhovedet er nogen i dette hus, som betvivler dette, så er det, fordi de ikke kender til hverdagen.

Fra konservativ side havde vi gerne set, at man kunne genindføre brugen af anonyme vidner i de helt hårde sager om rå vold og narkokriminalitet, men det er der jo ikke engang peget på i denne handlingsplan. Forslaget herom blev nedstemt af Folketinget i 1994, og arbejdsgruppen har end ikke peget på dette område, men som sagt peget på et godt og gedigent vidnebeskyttelsesprogram. Hertil kommer en hovedregel om udelukkelse af bandemedlemmer fra retsmøder, øget adgang til indenretlig afhøring af vidner, før muligheden for trusler opstår, en udvidet kriminalisering af trusler mod vidner og en begrænsning af aktindsigten i sager om straffuldbyrdelse. Det er nogle af de værktøjer,

handlingsplanen påpeger, og de forslag er vi fra konservativ side enige i.

Nu har vidnebeskyttelsen ikke været det mest kontroversielle punkt i debatten, siden handlingsplanen fremkom. Det har derimod været de forslag, som skulle styrke politiets efterforskning. En håndværker uden værktøjskasse er ikke meget værd, og det samme gælder for politimanden, såfremt han ikke har de retspolitiske værktøjer, der skal til.

Desværre må vi konstatere, at de kriminelle har fået et forspring, men dette forspring vil vi gerne være med til at fjerne fra konservativ side. Beslutningsforslagets punkter 6-15 indeholder nogle udmærkede tiltag til at styrke efterforskningen, som vi fra konservativ side kan støtte, og det øgede internationale politisamarbejde er også en nødvendighed, som nok ikke afføder den store diskussion i dag. Men der er også behov for en øget adgang til både telefon- og rumaflytning i de grove volds- og tyverisager. Strafframmens regler om 6 år eller derover bør lempes, for det er jo ikke bolsjetyve, det danske politi slås med i 1996.

Et andet punkt, vi fra konservativ side ikke ser de store problemer i, er brugen af civile agenter. Der er brug for en lempelse på dette område. Erfaringerne med det hidtidige regelsæt har vist, at agentreglerne er uden praktisk betydning i dag. Hvis vi skal kunne ramme bagmændene i den organiserede kriminalitet, må der åbnes mulighed for, at udenforstående kan infiltrere de kriminelle organisationer og ad den vej yde et bidrag til optrevlingen.

Man taler meget om retssikkerhed, og jeg er ikke det mindste i tvivl om, at der i hvert fald i et flertal af befolkningen er en positiv indstilling til disse dybere indgreb mod dødens købmænd, som i dag har fået alt for lette vilkår. Men desværre må vi nok konstatere, at det ikke er befolkningen, der er trendsættere, når vi taler om retspolitik. Det er blevet folkene på de bone-de gulve på Kriminalistisk Institut på Københavns Universitet.

Jeg vil afslutte nu, da det med den taletid, der er til rådighed, ikke er muligt at kommentere hele handlingsplanen. Men der skal ikke herske tvivl om, at vi fra konservativ side ønsker handling nu, og vi ønsker ikke at udskyde disse nødvendige tiltag yderligere. Vi har holdningen klar i den konservative folketingsgruppe, og når vi ser på sammensætningen af arbejdsgruppen, kan vi se, det er kompetente folk, der har udarbejdet denne plan.